

سوره عنكبوت مکی است و آن شصت و نه آیت و هفت رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْعَمَّ ①

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ

لَا يُفْقَهُونَ ②

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ

الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ③

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْلَمُونَ السِّيَّاتِ أَنْ يَسْفُتُونَا

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ④

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑤

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ

عَنِ الْعَالَمِينَ ⑥

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْلَمُونَ ⑦

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ

بِتَشْرِكِ فِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ

مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑧

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان .

الْم (۱) .

آیا پنداشتند مردمان که بگذاشته شوند
بمجرد آنکه گویند ایمان آوردیم و ایشان

امتحان کرده نشوند (۲) .

وهرآئینه امتحان کردیم آنانرا که پیش
از ایشان بودند پس البته متمیز بکند خدا
آنانرا که راست گفتند و البته متمیز کند

دروغ‌گویان را (۳) .

آیاگمان کردند آنانکه بعمل آوردند خطاها
که پیش دستی کنند بر ما بد چیزی ست که
بدان حکم می کنند (۴) .

هر که امیدداشته باشد ملاقات خدا را پس
هرآئینه میعاد خدا البته آینده است و اوست
شنو ادا (۵) .

هر که جهاد کند جزاین نیست که جهاد
میکند برای نفع خویش هرآئینه خدایی
نیاز ست از عالمها (۶) .

و آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته
کردند البته محو کنیم از ایشان خطاهای
ایشان را و البته جزا دهیم ایشان را به
نیکوترین آنچه می کردند (۷) .

و امر کردیم آدمی را به نسبت پدر و مادر
و ی نیک معامله کردن و اگر کوشش کنند
باتوای انسان تا شریک آری بامن آنچه
نیست ترا بحقیقت آن دانشی پس

فرمانبرداری ایشان مکن بسوی من ست بازگشت شما پس خبردهم شمارا به آنچه می کردید (۸) .

وآنانکه ایمان آوردند و کارهای شائسته کردند البته درآریم ایشان را در زمرة شایستگان (۹) .

و از مردمان کسی هست که می گوید ایمان آوردیم بخدا پس چون آزاد داده شد اورا درراه خدا شمرد رنج دادنِ مردمان را مانند عذابِ خدا و اگر بیاید فتحی از نزد پروردگارتو حتما گویند هرآئینه ما باشما بودیم آیا نیست خداداناتر بانچه درسینه های عالمیانست (۱۰) .

والبته میداند خداآنان را که ایمان آوردند و البته میداند منافقان را (۱۱) .

و گفتند کافران بمسلمانان پیروی راه ماکنید و البته ما برداریم گناهانِ شمارا و نیستند ایشان بردارنده چیزی از گناهان آن جماعت هرآئینه ایشان دروغگو یانند (۱۲) .

والبته بردارند بارهای خویش را و بارهائی را همراه بارهای خویش و البته سوال کرده شوند روز قیامت از آنچه افترا می کردند^(۱) (۱۳) .

وهرآئینه فرستادیم نوح را بسوی قوم او پس توقف کرد درایشان هزارسال مگر

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ⑩

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْلَىٰ إِنَّا اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ⑪

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنْفِقِينَ ⑫

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا نُمَسِّكُ بِهِم مِّنْ خَطِيئَةٍ مِّنْ شَيْءٍ إِنَّمَا لَكُمْ لَدِينُوا ⑬

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَهُمْ أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْعِقَامِ عَمَّا كَانُوا يَفْكُرُونَ ⑭

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ

(۱) یعنی بارگمراه شدن و گمراه کردن بردارند و بارتابعان از سرایشان دفع نکنند .

پنجاه سال پس درگرفت ایشان را طوفان و ایشان ستمگار بودند (۱۴) .

پس نجات دادیم نوح را و اهل کشتی را و ساختیم کشتی را نشانه برای عالمها . (۱۵)

و فرستادیم ابراهیم را وقتیکه گفت بقوم خود پرستش خدا کنید و بترسید از وی این بهترست شمارا اگر می دانید (۱۶) .

جز این نیست که می پرستید بجز خدا بتان را و برمی بندید دروغ را هر آئینه آنانکه پرستش می کنید بجز خدانمی توانند برای شماروزی دادن پس طلب کنید از نزد خدا روزی را و پرستش او کنید و شکر او بجا آرید بسوی او باز گردانیده خواهید شد (۱۷) .

و اگر دروغ می شمردید پس هر آئینه دروغ شمرده بودند امت های پیش از شما و نیست بر پیغمبر مگر پیغام رسانیدن آشکارا (۱۸) .

آیاندیدند چگونه نومی کند خدا آفرینش را باز دیگر بار با گرداند آفرینش را هر آئینه این کار بر خدا آسان است (۱۹) .

بگوسیر کنید در زمین پس درنگرید چگونه آغاز کرد آفرینش را باز خدا پیدا کند آن پیدایش باز پسین را هر آئینه خدا بر هر چیز تواناست (۲۰) .

إِلَّا الْإِنْسَانَ عَمَّا قَدَّحَهُمُ الْغُلُوقَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۴﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿۱۵﴾

وَأَبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۶﴾

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۱۷﴾

وَإِن تَكذبُوا فَعَذَابُ كَذِّبِ أَمْرٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۱۸﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿۱۹﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۰﴾

عذاب کند هرکرا خواهد ورحم کند هرکرا خواهد و بسوی او بازگردانیده خواهید شد (۲۱) .

و نیستید شماعجزکننده در زمین ونه در آسمان و نیست شمارا بجز خدا هیچ دوست ونه یاری دهنده (۲۲) .

و آنانکه کافر شدند بآیاتِ خدا و بملاقاتِ او آن جماعت ناامید شدند از رحمت من و آن جماعت ایشان راست عذاب درد دهنده (۲۳) .

پس نه بود جواب قوم ابراهیم مگر آنکه گفتند بکشید اورا یا بسوزانید اورا پس برهانید خدا اورا از آتش هر آئینه درین ماجرا نشانه هاست برای گروهی که باور میدارند (۲۴) .

و گفت ابراهیم جزاین نیست که گرفته اید بجز خدابتان را بجهتِ دوستی در میان خویش در زندگانی دنیا بازروز قیامت نامعتقد شود بعضی شما ببعضی و لعنت کند بعضی شما بعضی را و جای شما دوزخ ست و نیست شمارا هیچ یاری دهنده (۲۵) .

پس باورداشت ابراهیم را لوط و گفت (ابراهیم) هر آئینه من هجرت کننده ام بسوی پروردگار خویش هر آئینه وی غالب با حکمت ست (۲۶) .

و عطا کردیم اورا اسحق و یعقوب

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ تَقْدِيرُونَ ﴿۲۱﴾

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۲۲﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكْفُرُونَ ﴿۲۳﴾
وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۲۴﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۲۵﴾

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَأَتُهُمُ النَّارُ وَمَأْوَأَتُكُمْ مِنْ نُصَيْرِينَ ﴿۲۶﴾

فَأَمِنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۷﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ

و مقرر داشتیم در اولادِ وی پیغامبری
و کتاب را و دادیم اورا مزد او در دنیا
و هرائینه وی در آخرت از شائسته گان ست
(۲۷) .

و فرستادیم لوط را و قتیکه گفت بقوم خود
هرائینه شما بعمل می آرید کار بی حیائی
را که پیش دستی نکرده است بر شما بسوی
آن هیچ کس از عالمها (۲۸) .

آیا شما بقصد شهوت می آئید بمردان
و قطع طریق می کنید و بعمل می آرید
در مجلس خویش کارناپسندیده پس نه
بود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیار پیش
ما عذاب خدارا اگر هستی از راست گویان
(۲۹) .

گفت ای پروردگار من نصرت ده مرا بر قوم
مفسدان (۳۰) .

و وقتی که آوردند فرستادگانِ ما پیش ابراهیم
مژده را گفتند هرائینه ما هلاک کننده اهل
این دِهیم هرائینه اهل این ده ستمگار
بودند (۳۱) .

گفت ابراهیم هرائینه در آنجا لوط ست
گفتند ما دانا تریم بهره که آنجاست البته
خلاص کنیم اورا و اهل اورا الاذن وی
باشد از باقی ماندگان (۳۲) .

و وقتی که آمدند فرستادگانِ ما پیش لوط
اندوهگین کرده شد بسبب ایشان و
تنگدل شد بسبب ایشان و گفتند آن

التُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَاتَيْنَاهُ اجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَآوَيْنَاهُ
فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الظَّالِمِينَ ﴿۳۰﴾

وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اِنَّا كُنَّا نَتَّبِعُ الْعَاقِبَةَ
مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿۳۱﴾

اِنَّا كُنَّا نَتَّبِعُ لِمَا تُوْنَ الرِّجَالِ وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيْلَةَ وَتَأْتُوْنَ
فِي تَارِيْخِكُمْ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا اَنْ قَالُوْا
اِئْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۳۲﴾

قَالَ رَبِّ اضْرِبْنِيْ عَلَى الْقَوْمِ الْمَفْسِدِيْنَ ﴿۳۰﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوْا اِنَّا
مُهْلِكُوْكُمْ اَهْلًا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ اِنْ اَهْلَكَهَا
كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿۳۱﴾

قَالَ اِنَّ فِيْهَا لُوْطًا قَالُوْا اَنْحٰنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيْهَا
لَنَنْجِيْنَهُ وَاَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ كَانَتْ مِنَ
الْغٰثِرِيْنَ ﴿۳۲﴾

وَلَمَّا اَنَّ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا بِنِّوٰى بِهِمْ وَصَآئِقِ
بِهِمْ دَعَاوًا قَالُوْا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ وَاِنَّا
مُنْجُوْكَ وَاَهْلَكَ اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ

مِنَ الْغَافِرِينَ ﴿٣٣﴾

فرستادگان مترس و اندوه مخور هرآئینه مانجات دهنده تو و اهل تو ایم مگر زن تو باشد از باقی ماندگان (٣٣) .

هرآئینه مافرودارنده ایم براهل این ده عقوبتی را از آسمان بسبب آنکه بدکاری می کردند (٣٤) .

و هرآئینه گذاشتیم از آن دیه نشانه واضح برای گروهی که درمی یابند (٣٥) .

و فرستادیم بسوی مدین برادر ایشان شعیب را پس گفت ای قوم من عبادت خدا کنید و توقع دارید روز بازپسین را و هرسو مگردید در زمین فساد کنان (٣٦) .

پس دروغ پنداشتند او را پس در گرفت ایشانرا زلزله پس بامداد کردند در خانه های خویش مرده افتاده (٣٧) .

و هلاک کردیم عاد و ثمود را و هرآئینه واضح شده است شمارا بعض مساکن ایشان و آراسته ساخته بود برای ایشان شیطان کردار های ایشان را پس بازداشت ایشان را از راه و ایشان بینا بودند (٣٨) .

و هلاک کردیم قارون و فرعون و هامان را و هرآئینه آمده بود بایشان موسی بانسانه های واضح پس تکبر کردند در زمین و نبودند سبقت کنندگان (٣٩) .

پس هریکی را گرفتار ساختیم به وبال

إِنَّا مُرْسِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مَنَازِلَ آيَةٍ بَيِّنَةٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾

وَأِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَوْمَ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْحَبُوا الْيَوْمَ الْأَخْرَجُوا لِي تَعْتَوِي الْأَرْضِ مُضِيِّنَ ﴿٣٦﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَمِينَ ﴿٣٧﴾

وَعَادَ أَصْحَابُ عَادٍ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُم مِّن مَّسْكِتِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّ عَنْهُمُ الْعَنُوبَ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَاقِئِينَ ﴿٣٩﴾

فَلَوْلَا أَخَذْنَا بِيَدِ نِيَّةِهِمْ لَفِيضُوا مِنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا

وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَسَفْنَا
بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَفْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۴۰﴾

گناهش پس از ایشان کسی بود که فرستادیم بروی بادسنگ بار و از ایشان کسی بود که گرفت او را آواز سخت و از ایشان کسی بود فرو بردیمش بزمین و از ایشان بود کسی که غرق ساختیم و هرگز نبود که خدا ظلم کند برایشان ولیکن ایشان برخویشتن ستم می کردند (۴۰).

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوتِ إِتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ
كَلْبَتِ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۴۱﴾

داستان آنانکه دوستان گرفته اند بغیر خدا همچو داستان عنکبوت است که فرا گرفت خانه ای و هر آئینه سست ترین خانه ها خانه عنکبوت است اگر می دانستند^(۱) (۴۱).

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِ شَيْءٍ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿۴۲﴾

هر آئینه خدامیداند حال چیزی که می پرستند بجزوی از هر چه باشد و اوست غالب باحکمت (۴۲).

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنَصْرِهَا لِنَأْتَسِ بِهَا وَمَا يَعْلَمُهَا
إِلَّا الْعَلِيمُونَ ﴿۴۳﴾

و این داستان ها بیان می کنیم آن را برای مردمان و نمی فهمند آن را مگر دانایان (۴۳).

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۴۴﴾

آفرید خدا آسمان ها و زمین را بتدبیر درست هر آئینه درین کارنشانه است برای مسلمانان (۴۴).

(۱) مترجم گوید حاصل مثل آنست که ایشان بیتان پناه برده اند و بتان هیچ نفع نه دهند چنانکه خانه عنکبوت هیچ فائده نمی دهد .

آتِلْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿۴۵﴾

بخوان یا محمد وحی فرستاده شده بسوی تو از کتاب و برپادار نماز را هر آئینه نماز منع میکند از کار بیحیائی و فعل ناپسندیده و هر آئینه یاد کردن خدا بزرگ تراست از همه و خدا میدان آنچه میکند (۴۵) .

وَلَا تَجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِلَّا
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَتَوَلَّوْا أَمَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا
وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْمَنَآ وَالْهَكْمَ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ ﴿۴۶﴾

و مکابره مکنید باهل کتاب الا بخصلتی که وی نیک است مگر بآنانکه ستم کردند از ایشان و بگوئید ایمان آوردیم بآنچه فرود آورده شد بسوی ما و بآنچه فرود آورده شد بسوی شما و معبود شما یکی است و ما او را متقادیم (۴۶) .

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ
بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِرُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِالَّذِي
إِلَّا الْكٰفِرُونَ ﴿۴۷﴾

(و چنانکه کتاب های سابق فرود آورده بودیم) همچنان فرود آوردیم بسوی تو کتاب پس آنانکه دادیم ایشانرا کتاب ایمان می آرند بآن و از عرب کسی است که ایمان می آرد بدان و انکار نمی کنند آیات ما را مگر کافران (۴۷) .

وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُءُ بِسَبِيحِكَ
إِذْ الْأَرْتَابُ الْمُبْطِلُونَ ﴿۴۸﴾

و نمی خواندی پیش از نزول قرآن هیچ کتابی را و نمی نوشتی هیچ کتاب را بدست راست خود آنگاه در شك می افتادند این بدکیشان (۴۸) .

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ
بِالَّذِينَ إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿۴۹﴾

بلکه قرآن آیات روشن ست محفوظ در سینه های آنانکه داده شد ایشان را علم و انکار نمی کنند آیات ما را مگر ستمگاران^(۱) (۴۹) .

(۱) مترجم گوید بعض مفسران گفته اند که مراد از "الذین اوتوا العلم" به تنهاذات حضرت پیغامبرست صلی الله علیه وسلم والله اعلم .

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿۵۰﴾

وگفتند چرا فرستاده نه شد برین پیغمبرانشان از جانب پروردگاری بگو جزاین نیست که نشانها نزد خدا ست و جزاین نیست که من ترساننده آشکارم . (۵۰)

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۱﴾

آیاکفایت نکرده است ایشان را آنکه فرستادیم بر تو کتاب که خوانده میشود برایشان هرآئینه درین مقدمه رحمت و پندست برای قومی که باورمیدارند . (۵۱)

قُلْ لَقَدْ يَأْتِيكُمُ الْبُرْهَانُ رَبِّكُمُ اثْنًا تَالَّذِينَ هُمْ يُؤْمِنُونَ ۚ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ إِنَّمَا يَنْزِلُ فِي السَّمَوَاتِ الْوَالْأَرْضِ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۵۲﴾

بگو بس ست خدا گواه میان من و میان شما میداند آنچه در آسمان ها و زمین ست و آنانکه ایمان آوردند بناحق و کافر شدند بخدا ایشان اند زیان کاران (۵۲) .

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْضَةً وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ﴿۵۳﴾

و بشتاب می طلبند از تو عذاب را و اگر نه بودی میعاد معین البته آمدی بدیشان عذاب و هرآئینه بیاید بدیشان نا گهان و ایشان ندانند (۵۳) .

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۵۴﴾

بشتاب طلب میکنند از تو عذاب را و هرآئینه دوزخ دربرگیرنده است کافران را (۵۴) .

يَوْمَ يُنْفَخُ أَصْفَادُ الْعَذَابِ مِنْ قُودِهِمْ وَمِنْ عَجْمِ أَرجُلِهِمْ وَيَقُولُ دُوْعُوا مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿۵۵﴾

روزیکه بپوشاند ایشانرا عذاب از بالای ایشان و از زیر پای های ایشان و بگوید خدا بچشید جزای آنچه میکردید (۵۵) .

يُعَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضَهُمْ وَأَيُّهَا فَأَغْبُدُونِ ﴿۵۶﴾

ای ^(۱) بندگانِ مسلمان من هرآئینه زمین من کشاده است پس خاص مرا

(۱) مترجم گوید خدای تعالی ترغیب میفرماید بر هجرت حبشه و مدینه باین آیات .

عبادت کنید (٥٦) .

هر شخص چشنده مرگ ست باز بسوی
ما بازگردانیده شوید (٥٧) .

وآنانکه ایمان آوردند و کارهای شائسته
کردند البته فروآریم ایشان را از بهشت به
محل های بلند که می رود زیر آن جویها
جاویدان آنجا نیک ست مزد این عمل
کنندگان (٥٨) .

آنانکه صبر کردند و بر پروردگار خویش
توکل میکنند (٥٩) .

و بساجانور که بر نمی دارد روزی خود را
خدا روزی میدهد او را و شما را نیز
واوست شنو ادا (٦٠) .

و اگر سوال کنی ایشان را که آفرید آسمان
هاوزمین را و رام گردانید خورشید و ماه
را البته گویند خدا پس چگونه
گردانیده میشوند از راه توحید (٦١) .

خدا فراخ میکند روزی را برای هرکه
خواهد از بندگان خویش و تنگ می سازد
برای هرکه خواهد هر آئینه خدا بهر چیز
دانا ست (٦٢) .

و اگر بررسی ایشان را که فرود آورد
از آسمان آب را پس زنده ساخت بسبب
آن زمین را بعد از مردن آن البته بگویند
خدا بگوستائش خدای راست بلکه
بیشترین ایشان نمی فهمند (٦٣) .

و نیست این زندگانی دنیا مگر بازی
و بیهوده و هر آئینه سرای آخرت آنست

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا يَغْمُرُ
أَجْرُهُمُ الْعَمَلُ ﴿٥٧﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾

وَكَلَّا يَنْتَهِنَ مَنْ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رُمْحًا ۗ وَاللَّهُ بِرُفُؤهَا وَزِينَتِهَا
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾

وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَمَّا الشَّمْسِ
وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَلَّىٰ يُوَفَّقُونُ ﴿٦١﴾

اللَّهُ يَسْبِطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾

وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نُزِّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْزَلْنَاهُ الْآرْضَ
مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُمْ وَلِئِبَّ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ

لَيْهِ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۶۴﴾

فَإِذَا كُفِرُوا بِاللَّهِ دَعْوَا اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ؕ فَلَمَّا
نَجَّاهُمْ إِلَى الدِّيارِ إِذْ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿۶۵﴾

سرای زندگانی اگر می دانستند (۶۴) .

پس ایشان چون سوار شدند در کشتی ها دعا کنند به جناب خدا خالص کنان برای وی عبادت را پس وقتیکه نجات داد ایشانرا بسوی زمین خشک ناگهان ایشان شریک می آرند (۶۵) .

تاناسپاسی کنند بآنچه عطا کردیم ایشانرا وتابره مند شوند^(۱) پس زود (حقیقت حال را) خواهند دانست (۶۶) .

آیانه دیدند که ما پیدا کردیم حرم با امن را وربوده میشوند مردمان از دوروبر ایشان آیا به باطل باور می دارند وبه نعمت خدا ناسپاسی میکنند (۶۷) .

وکیست ستمگار تر از کسی که افتراء کرد بر خدا دروغی را یا دروغ پنداشت سخن راست را چون آمد پیش او آیا نیست دردوزخ جای کافران را (۶۸) .

وآنانکه جهاد کردند در راه ما البته دلالت کنیم ایشان را براه های خود وهرآئینه خدا بانیکوکاران ست (۶۹) .

لِيَكْفُرُوا بِآيَاتِنَاهُمْ وَيَلْبِسُوا بُسُوفًا يَكْفُرُونَ ﴿۶۶﴾

أَوْ لَوْ يَرَوْنَ أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِمَّا وَبَّخَطَفُ النَّاسِ مِنْ حَوْلِهِمْ
آيَاتِ الْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِعِصْمَةِ اللَّهِ يُكْفِرُونَ ﴿۶۷﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُ ؕ الْبَاسُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿۶۸﴾

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿۶۹﴾

سورة روم مکی است وان شصت آیت
وشش رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم ﴿۱﴾

بنام خدای بخشاینده مهربان .
الْم (۱) .

(۱) یعنی به درستی یکدیگر بسبب اجتماع بر شریک بهره مند شوند .